

Peter Gotthardt

Grevinnan

med
den
svarta
masken

Hegas

Peter Gotthardt

Grevinnan

med den svarta masken

Bild Mårdøn Smet

Översättning Carina Gabriellsson Edling

Hegas

1

– Puh, vad varmt det är! suckade Ida.

– Vad hade du trott? När vi är i Italien mitt i sommaren, sa Simon.

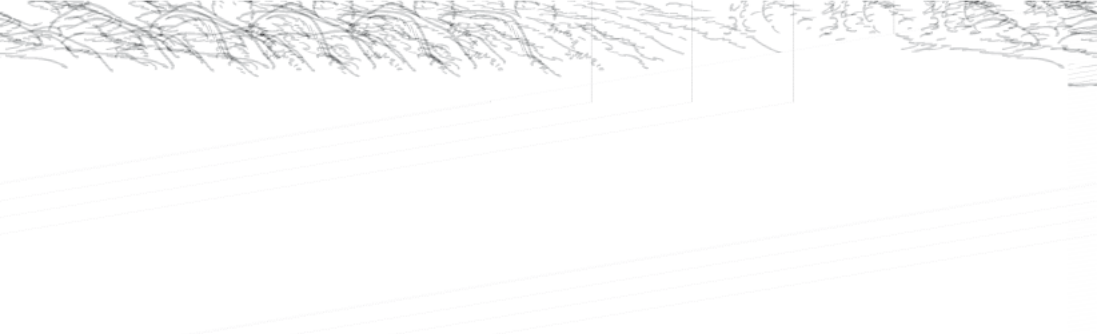
Tvillingarna satt i baksätet i familjens bil, som sniglade sig fram uppför en smal bergsväg. På den ena sidan var det bara sten på sten. På den andra sidan såg man ut över dalen, där träd med oliver och citroner stod i långa rader.

– Du är väl försiktig, Frank? sa mamma.

– Det går bra, svarade pappa, utan att ta blicken från vägen.

Det var klokt, för vid nästa vägkrok dök det upp en flock getter.

– Kan de inte hitta ett annat ställe att springa runt på! muttrade pappa, medan de stannade och

väntade på att körbanan skulle bli fri. Är vi framme snart förresten?

Mamma tittade i den slitna guide-boken.

– Det är inte många turister som hittar fram till den lilla staden Ravia, läste hon högt. Men den är väl värd ett besök. Från huvudvägen är det en halvtimmes färd på charmiga småvägar ...

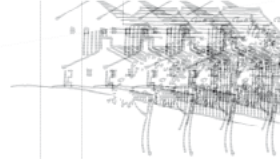
– Fulla av getter, avbröt pappa. Men då har vi ju inte långt kvar.

– Vad kan man göra i staden? frågade Simon.

Mamma fortsatte att läsa högt ur guide-boken.

– De branta gränderna är stämningsfulla. Stadens kännetecken är en borg från medeltiden, mycket välbevarad och nyligen omgjord till museum ...

Ida slutade snabbt att lyssna. Hon smög upp sin nya mobil ur fickan för att ta en bild på Simon, utan att han såg det.

Men Simon upptäckte det i tid. Han stack ut tungan långt och gjorde en grimas.

– Jag är Frankensteins monster, stönade han.

– Vad du är läskig! tjöt Ida.

– Sitt stilla i baksätet! sa mamma.

– Så fort vi kommer fram till Ravia letar vi upp ett ställe där vi kan äta, sa pappa och fortsatte köra.

Efter ett par kurvor syntes staden. Hus med gula och röda fasader låg som klistrade uppe mot bergssidan. Det fanns teveantenner på taken och överallt hängde tvätt på tork.

Bakom husen reste sig en hög klippa. På toppen av den stack en borg upp med tjocka murar och ett stort fyrkantigt torn. Simon kom att tänka på en rovfågel han hade sett en gång. En ormvråk, som suttit på ett nerfallet träd och spanat efter byte.

Pappa körde bilen på en krokig gata fram till ett litet torg. Där steg alla fyra ur och sträckte på benen.

- Det ligger en restaurang precis här! sa Simon.
- Bra. Bara de kan prata engelska, sa pappa.
- Annars finns det ju en ordlista i guide-boken, sa mamma.

Simon tittade på Ida. Det var något av det mest pinsamma som fanns när mamma försökte prata italienska.

2

Det var en ganska liten restaurang med rutiga dukar och tända ljus på borden. De satte sig vid ett ledigt bord och värden kom ut från köket.

– Jag vill ha pizza, sa Simon.

– Det vill jag också, sa Ida.

– Kan ni inte för en gångs skull prova något annat, föreslog mamma.

Pappa harklade sig och vände sig till värden:

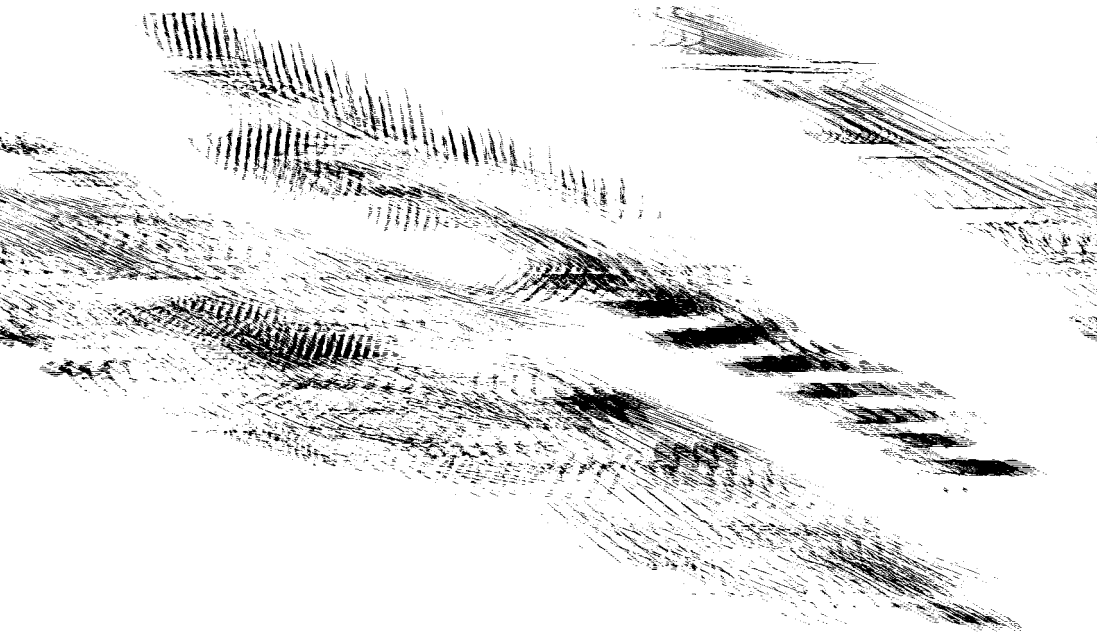
– Excuse me, do you speak English?

– Jag kan prata svenska, sa värden och log åt deras förvånade miner. Lite svenska. Men min dotter är bra på att prata svenska.

Han vände på huvudet och ropade:

– Tina!

En flicka kom ut från köket. Hon var ett par

år äldre än tvillingarna. Hennes hår var lika
skinande svart som hennes pappas, men hennes
ögon var klarblå.

– Hur kommer det sig att du kan prata
svenska? frågade mamma nyfiket.

– Min mamma är svensk och jag har bott hos
henne, berättade Tina. Hon och pappa skildes
för ett par år sedan. Så nu är jag hos pappa och
farmor varje sommar.

– Vi lär Tina att laga mat som italienare gör, berättade hennes pappa stolt. Alla människor här i Ravia säger: ”Alberto, din dotter är en duktig kock! Akta dig, snart är hon bättre än du!”

– Det är visst vår lyckodag, sa mamma till Tina. Berätta för oss vad ni har att bjuda på.

Tina berättade och tog emot beställningarna och försvann sedan ut i köket igen.

Alberto dukade bordet medan han berättade lite mer om sig själv. Han hade blivit tillsammans med en svensk flicka och öppnat restaurang i Borås. Men när hans pappa dog flyttade han tillbaka till Ravia för att ta över pappans restaurang.

Det visade sig att Alberto också hyrde ut rum, så de bestämde sig för att stanna hos honom.

Efter en stund kom Tina med maten. Hon fick hjälp av en gammal kvinna med vitt hår, svart tröja, svart kjol och slitna tofflor på fötterna.

– Det här är Nonna, min farmor, presenterade Tina.

Syskonen Simon och Ida åker på semester till en liten by i Italien. De besöker ett gammalt slott med sina föräldrar.

Där levde förr i tiden en grym grevinna som spred skräck i bygden. Vissa påstår att det vilar en förbannelse över slottet och att grevinnan fortfarande lever.

Under besöket försvinner Ida.

Förbannelsen visar sig vara sann...

Hegas

Art nr 430348

ISBN 978-91-7543-034-8

www.hegas.se

